

[Fisker.]

denne Lovgivning nødvendigvis maa medføre, indtil nu har medført og vil medføre, selvfølgelig maa dækkes, derom er der vel nok Enighed i alle Lejre, og der er da tre Veje til Opnaaelse af dette Formaal, som man kan befare, tre Veje, der vel ikke hver for sig alene bør kunne skabe den fornødne Dækning, men som dog alligevel vil kunne betrædes med Udbytte, saaledes at man derigennem i højere Grad kan fordele Byrderne, end Tilfældet ellers vilde blive. Det er naturligvis først og fremmest forøgede Skatteindtægter for Staten. Det er Optagelse af Laan, en Fordeling paa en bredere Basis af Byrder, som vi nu har maattet paatage os, men som maaske faar en Værdi og vil faa Betydning ogsaa ud i Fremtiden for Slægten, som skal høste Udbyttet af det, som man her har maattet paalægge os af Ofre. Endvidere er der Bespareelsesvejen, Undersøgelsen af, om det er muligt paa Statsbudgettet paa Omraader, hvor man maatte kunne enes derom, at nedbringe visse af Statens Udgifter. Som sagt, disse tre Veje staar til Raadighed, naar man skal overveje at skaffe Dækning for de Udgifter, som Kriselovgivningen medfører.

Jeg vil gerne sige angaaende mulige Besparelser, at vi for vort Vedkommende intet kan have imod, at Finansloven underkastes et nøje Gennemsyn med dette Formaal for Øje. Det tidligere nedsatte Spareudvalg, som vel formentlig maa kunne fortsætte sit Arbejde i Sommerens Løb, maaske tilendebringe sit Arbejde, har saa vidt mig bekendt allerede kunnet paapege Millionbeløb, som under Hensyn til de øjeblikkelige Vanskeligheder vil kunne spares paa forskellige Udgiftskonti. Man vil muligvis ad denne Vej kunne indvinde ikke ganske ubetydelige Beløb, og er dette muligt, bør det selvfølgelig ske. Men det ligger i Sagens Natur, at den langt overvejende Del af Kriseudgifterne maa dækkes ved Skatter og ved Laan.

De foreliggende Lovforslag bevilger efter de opstillede Beregninger tilsammen Statskassen en samlet Indtægt af ca. 47 Mill. Kr., hvoraf 32 Mill. Kr. udskrives som direkte Skatter paa Indkomst og ved en Forhøjelse af Arveafgiften, Resten ved en Forhøjelse af en Række indirekte Skatter og Forbrugsafgifter.

Jeg skal, som sagt, afholde mig fra en Gennemgang af de enkelte Lovforslag, en saadan Gennemgang er sket i Formiddagsmødet, og den vilde nu kun blive en Gentagelse af, hvad der allerede er sagt, og jeg

skal da kun sige, at selv om det saaledes opstillede Forhold mellem de to Skattegrupper i og for sig er tilfredsstillende, ogsaa set fra mit Synspunkt, maa man ikke se bort fra, at de 20 Mill. Kr. af den foreslaaede Forhøjelse af Indkomstskatten paa 23 Mill. Kr. paa Forhaand er baandlagte som Tilskud til Amtskommunerne til Nedbringelse af Ejendomsskatterne, saaledes at kun et mindre Beløb af denne Skat kan paaregnes anvendt til Underskuddet for indeværende Finansaar. Jeg har ikke noget at bemærke hertil i øvrigt, men ønsker blot at konstatere, at naar dette Beløb paa Forhaand trækkes fra, vil Forholdet mellem de to Skattegrupper blive af en anden Karakter, end det ellers viser sig, naar man tager Skatteindtægterne som en Helhed.

Af de forskellige Lovforslag, som er forelagt her, og som er til Behandling nu, løber kun et enkelt, nemlig Lovforslaget om Forhøjelse af Arveafgiften, i mere end 1 Aar. Jeg finder det rimeligt, at Ministeren har ønsket at fordele de 9 Mill. Kr., som tænkes indvundet ved en Forhøjelse af Arveafgiften, paa de 3½ Aar, som Lovforslaget omfatter. Det vilde formentlig føles som noget af en Uret, om en meget kraftig Forhøjelse af denne Skat til det offentlige alene skulde ramme Arvingerne i et enkelt Aar. Jeg maa i øvrigt angaaende Arveafgiften sige, at den ikke hidtil har kunnet betragtes som særlig høj i vort Land i Forhold til Arveafgiften i adskillige andre Lande. Men, som sagt, jeg erkender det rimelige i, at man fordele Beløbet paa et længere Aaremaal, saaledes som det er foreslaaet under Hensyn til Skattens særlige Karakter.

Jeg maa endvidere sige, at jeg er enig i den Opfattelse, at Overvejelsen vedrørende Dækning af den tilbageværende Del af Underskuddet paa indeværende Finanslov bør udsættes til et senere Tidspunkt. Under Hensyn saavel til den Bedring af Forholdene, man fra forskellige Sider mener, man kan paaregne indenfor den nærmeste Fremtid, i hvert Fald inden Aarets Udgang, eller som man under alle Omstændigheder har Lov til at haabe paa, men ogsaa fordi de Bestræbelser, der i den store Verden udfoldes for at tilvejebringe mere frit Samkvem mellem Landene og Folkene, giver sig Udslag, som maaske ogsaa kan influere paa den danske Statsøkonomi, af disse Grunde kan jeg som sagt tiltræde, at man udskyder Overvejelser om Dækning af den manglende Del af Underskuddet paa Finansloven til et senere Tidspunkt.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-